

a kincsek. Ez hever az utcán n. és az össze-kapart sárhalomra mutat.

Igen. Sár és köd, ez van Udinéban bőven. És e sorok írója is a semmi, ellenében egy takaros fülgvulladással egybekötött influen-zát szerzett. És N. N. marosvásárhelyi főor-vos, aki az egyik Reservespítáiban megvizs-gált, egész komolyan kért, irjam meg, hogy itt már semmi sem kapható. Mert ugymond, neki nincs egy nyugodt napja sem, hogy ott-honról ne kapna ostromló-leveleket: kávéért, rizsért, selyemért.

Igy ide is iktatom: Hölgyeim, anyák, fele-

ségek, nővérek, menyasszonyok, ünökatest-vérek és más hozzátartozói a hadrakelt se-regnek, akik aggodástok mellett nem feled-keztek meg a háztartási és egyéb szükségle-tekről sem és akik ilyenmü kérelmekkel gra-vitáltak az olasz terület felé. — kérlek, ne kérjétek már semmit és katonák, ha épen ironizálni akartok saját magatokkal, gondol-jatok arra, hogy Dante országában jártok és a *beszerzést* illetőleg „Lasciate ogui speran-za” és asszonyok, leányok, az ilyenmü le-véllel...

Fehér Olga.

A fémbeszolgáltatás Szegeden.

— A butorok rézveretelt és a kinaezüst-tárgyakat nem rekvirálják. —

(Saját tudósítónktól.) A *Delmagyarország* szerdai számában részletesen ismertette azokat a panaszokat, amelyek a fémbeszolgáltatás rend-szere ellen Szegeden elhangzottak. Megirtuk, hogy a fémbeváltó hivatal — természetesen a honvédelmi miniszter rendelete alapján — mennyire értékén alul fizeti meg a beszolgáltatásra kötelezett árukat, amelyeket pedig a ház-tartásoknak pótolni kell. És éppen a pótlás az, ami felháborítással tölti el a polgárokat. Mert a helyzet az, hogy minden elrekvirált háztartási tárgyat csak a rekviráláskor fizetett összeg ötszöröséért, hatszorosáért lehet megvásárolni porcellánban, vasban és zománczott edények-ben. Váztuk azt is, hogy ezekkel szemben a közönségnek egyhangú kívánsága az, hogy vigyék ugyan el a háztartási fémtárgyakat is, ha szüksége van rá a hadseregnek, de adjanak helyette megfelelő edényt, háztartási tárgyat, tegyék lehetővé, hogy olyan áron, amilyenert a fémbeváltó hivatal a háztartási tárgyat megvá-sárolja tőlünk, mi azt pótolhassuk, vagy pedig adjanak olyan árat a fémekért, amely lehe-tővé teszi azt, hogy a háztartások az új, szük-séges tárgyat beszerezhessék. Hogy mennyire jogos ez a kívánság, nem kell bővebben fejte-gelnünk. Hiszen, ha Udinéban rossz dolga van is az embereknek, az állam célja nem lenet az, hogy polgárai helyzetét megnehezítse, megél-heteset lehetetlenné tegye.

A *Delmagyarország* munkatársa szerdán jelen volt a fémbeszolgáltatásoknál. A száraz adatokat bejegyezzük ide, kiáltó példájául an-nak, hogy mennyire igazságtalanok, tarthatat-lanok azok az árak, amelyeket a magas kor-mány mint rekvirálási árakat megállapított. Jött egy réz habverő üst. Lemázsáltak, 75 deka volt. Tulajdonosa kapott érte kereken kettő korona ötven fillért. A habverő üst ára béké-ben tíz-tizenöt korona volt. Hogy mennyi por-cellánban, vagy vasban, arról nem beszélünk, mert az első dolog az, hogy nem is lehet kapni. Egy sárgarez mozsár is került. Egy kiló volt, kapott érte a tulajdonosa kerek három koronát. Ezzel szemben egy porcellánmozsár kilenc korona, egy vasmozsár 12 korona. Bé-keben volt a rézmozsár ára 10—12 korona.

A makszimalisták fegyverszünetről tárgyainak a románokkal

Bécs, február 6. A *Zeit* közli a Daily Express pétervári táviratát, amely szerint a maximalisták és a románok közt Jassyban megkezdtek a fegyverszünetre vonatkozó tár-gyalásokat.

A legújabb hajóelsüllyesztések.

Berlin, február 6. A Wolff-ügynökség je-leni: A Wenninger kapitány parancsnoksága alatt álló egyik tengeralattjárónk az La Man-che-csatorna nyugati részében három gőzöst, két vitorlást és négy más járművet süllyesz-tett el, körülbelül 20.000 bruttó regiszter ton-natartalommal. Az erős ellenhatást a buvár-hajó ügyes és merész támadásokkal kerülte ki. Az elpusztított hajók között volt a 8004 tonnás Manhatan felfegyverzett angol gő-zös, a Perriton angol shoner, továbbá a Ge-

neral Leman, Perseveranco és az Audax nevű halászhajók.

A tengerészeti vezérkar főnöke.

Semleges lap az általános béke kilátásairól.

Amsterdam, február 6. A antant ver-saillesi határozatáról az Allgemeen Handels-blad ezt írja: Ez a határozat semmi újat nem hozott. A béke kilátásai nem javultak. Ha a szövetségeseknek, mint mondják, nincsenek titkos céljaik, miért nem jelentik ki, hogy sem Európában, sem a gyarmatokon nem törekednek imperialisztikus célokra. Miért burkolják igazi céljaikat ismét egész sor két-értelmű frázisba? (M. T. I.)

Jön a béke!

HIREK

0000

Rekvirálás.

A Pista gyerek szobája. A szek-rényen almák, a kisasztalon egy süveg cukor, félkiló Suchart csoko-ládé, egy zsacsóban mazsola, a másikkban mandula. Az ablakban egy megkezdett rud szalámi lóg. A Pista a nagy asztal mellett ül, a Gyuri végigdöve fekszik a diványon. Pár percnél csönd.

Gyuri: (Hánykolódik a diványon, amely-nek a karfáját rugja): Én nem megyek többet a Tiborékhoz. Elég volt! Tudod, engem bosszant a szemtelen, fruska nővérei, a Nic-si. Hát hallottál már ilyen nevet? Nic-si, Ficsi, Gigi, Bibi, Riri. Ez tisztára bolondság.

Pista: (a szót nyújtva, halkán): Ne törődj vele. Miért engeded, hogy bosszantson valami?

Gyuri: És aztán, tudod, a lábát mindig egymásra rakja és a harisnyájának a szára is kilátszik. Ez kóköttség. Nem? És sunyít a szemével, de tudod, olyan furcsán, hogy én egyszer megütöttem.

Pista: (elpirulva, lágyan): A férfiak nem ütöttek a nőket.

Gyuri: (izgatottan): Én pedig megütöttem, ha addig élek is. És milyen erős parfümöt használ az a csirke. Nem lehet kibírni. Engem izgat a szaga, én nem bírom ki.

Pista: Ne törődjél vele és ne is beszél-jünk róla.

Gyuri: Mondom neked, hogy torkig va-gyok vele. És mit szólsz hozzá, fűzöt visel és a szobalányuk, az Anna, mondta, hogy fűző-ben is alszik. A formák miatt. Hát ez igazán tűrhetetlen. (Vizet iszik, mert kiszáradt a torka.) Na, és mindig önkéntesekkel lófrál az utcán. Ugy-e, ez érdekes. Pedig tavaly meg is bukott a felsőbb leányban.

Pista: Én nem is törődök vele.

Gyuri: Pha, én se. Csak bosszant, hogy úgy rázza a rongyot. Meglátod, egyszer a la-bara hágok. Én megteszem, bizony isten!

Pista (egy ideig hallgat és hogy megszól-al, másra tereli a szót): Nálatok rekviráltak már?

Gyuri: Tegnap. Nem találtak semmit. Hisz' tudod. És aztán, kinek találhatnak? Majd boiondok lesznek találtatni. Egyszerűen nincs és punctum. Elhiszed, hogy nálunk a rekvirá-lés előtt egy héttel már nem süttöttek semmit. Ugy utálom ezt a rekvirálást is! Micsoda do-log az, elvenni a másét. Ami a mienk, az a mienk, mi fizettük meg az árát.

Pista: (természetesen, minden kérdés nélkül): Nekünk van minden, Nem sok, de minden van. A saját csirkenket esszük, a mi tehenünk tejét isszuk és olyan tojást használunk, amelyet a mi tyúkaink csak nekünk tojnak.

Gyuri: Talán mindjárt ráírják a tojásra, hogy nektek tojták?

Pista: Ugyan! És jövőre már a saját föl-dünkön termet burgonyánk, zöldségfele, gyil-mölcs kerül az asztalunkra. Meg földi eprunk is lesz és tügét is termelünk.

Gyuri: Jól megy nektek. Na fiam, ha any-nyi mindentek van és lesz, akkor talán követ-hetnének a bolsevik elvét: a megosztást. (Szék-re áll, a szekrény tetejéről teli szedi a zsebeit almával, az ablakból leemeli a rud szalámit és a madzagját a kabátgombjához köti, a kis asz-talról elveszi és a hona alá illeszti a süveg cuk-rot, a mellénye alá dugja a csokoládét, a két kezebe veszi a zsacsó mazsolát és mandulát, a könyökével kinyitja az ajtót és kimenőfelben): Majd holnap is eljövök és folytatni fogom a rekvirálást.

Pista (elfehéredve, könnyes szemmel néz Gyuri után): Az Isten mentsen meg az ilyen rekvirálóktól...

—II.

— Tőzsde. Budapestről telefonálja tudósi-tónk: Az egész vonalon javult az árnívó. Magyar Hitel 1208, Osztrák Hitel 786, Fa-bank 770, Kereskedelmi Bank 5050, Salgó-tarjáni 935, Rimamurányi 941, Államvasut 879, Adria 1480, Atlantika 1105, Papír 350.